

Edukativna
slikovnica

NAŠ DOM

Naslov projekta:
Mala škola ekologije

Nositelj projekta:
Gljivarsko društvo Maglen Oroslavje

Partner:
Osnovna škola Oroslavje

Godina:
2024.

Projekt sufinanciran od strane Grada Oroslavja

**Veliko hvala učenicima četvrtih razreda OŠ Oroslavje
i njihovim učiteljicama na suradnji i sudjelovanju u stvaranju
ove edukativne slikovnice!**

OŠ OROSLAVJE

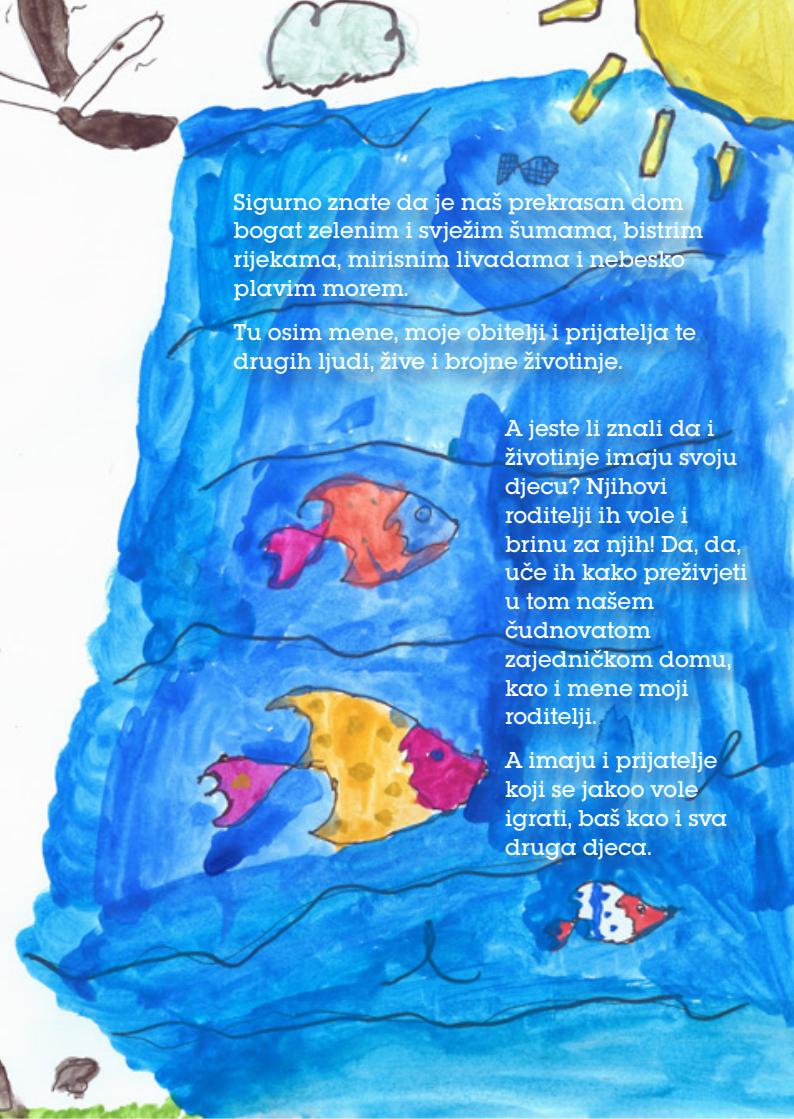
GRAD OROSLAVJE

Pozdrav svima,
dragi moji prijatelji!

Sigurno znate da je naš prekrasan dom
bogat zelenim i svježim šumama, bistrim
rijekama, mirisnim livadama i nebesko
plavim morem.

Tu osim mene, moje obitelji i prijatelja te
drugih ljudi, žive i brojne životinje.

A jeste li znali da i
životinje imaju svoju
djecu? Njihovi
roditelji ih vole i
brinu za njih! Da, da,
uče ih kako preživjeti
u tom našem
čudnovatom
zajedničkom domu,
kao i mene moji
roditelji.

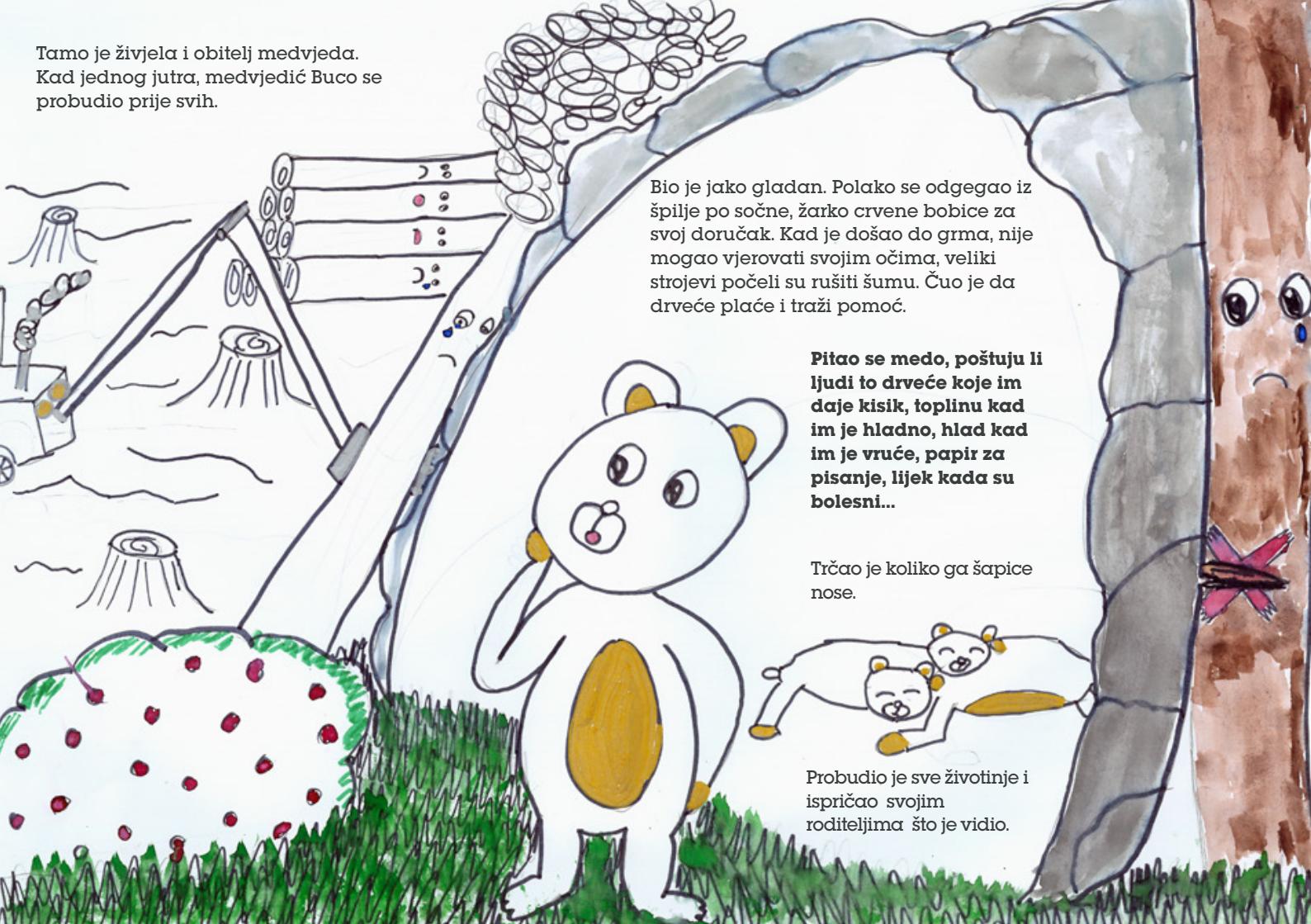
A imaju i prijatelje
koji se jakoo vole
igrati, baš kao i sva
druga djeca.

A sada ću vam ispričati jednu jako važnu priču o tome što se nedavno dogodilo tim našim životinjskim prijateljima...

U jednoj velikoj šumi, krošnje drveća pjesmom su budile svoje stanovnike koji su živjeli u miru i veselju. Kupali se u bistrom potoku i grijali na toplom suncu.

Tamo je živjela i obitelj medvjeda.
Kad jednog jutra, medvjedić Buco se
probudio prije svih.

Bio je jako gladan. Polako se odgugao iz špilje po sočne, žarko crvene bobice za svoj doručak. Kad je došao do grma, nije mogao vjerovati svojim očima, veliki strojevi počeli su rušiti šumu. Čuo je da drveće plače i traži pomoć.

Pitao se medo, poštuju li ljudi to drveće koje im daje kisik, toplinu kad im je hladno, hlad kad im je vruće, papir za pisanje, lijek kada su bolesni...

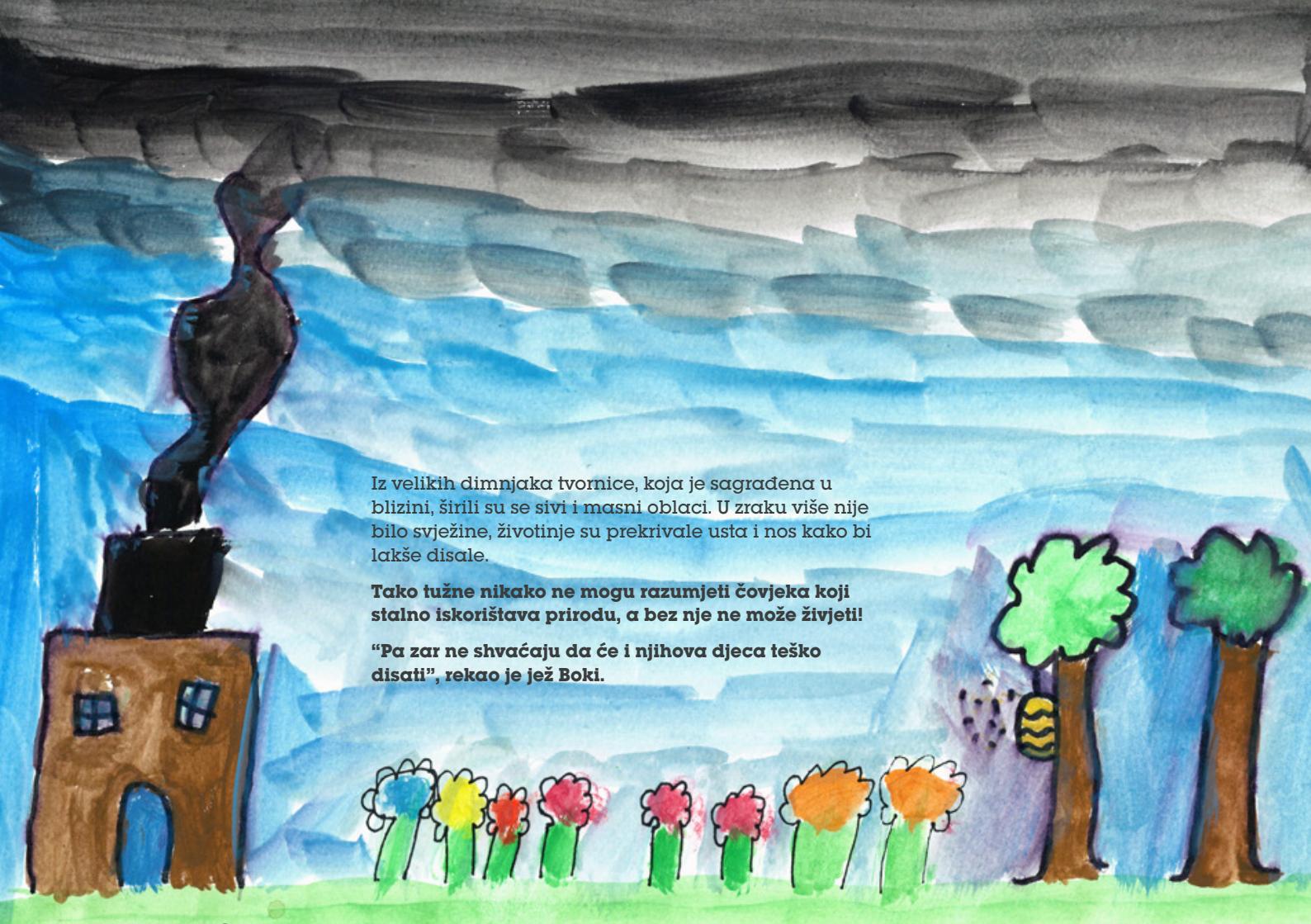
Trčao je koliko ga šapice nose.

Probudio je sve životinje i ispričao svojim roditeljima što je bio.

U isto vrijeme na drugom kraju šume, prostranom proplanku prekrivenom poljskim cvijećem, nešto je prekinulo marljivo zujanje pčela.

Jež je stao kihati, za njim su počeli mali mišići, vjeverice i mnogi drugi.

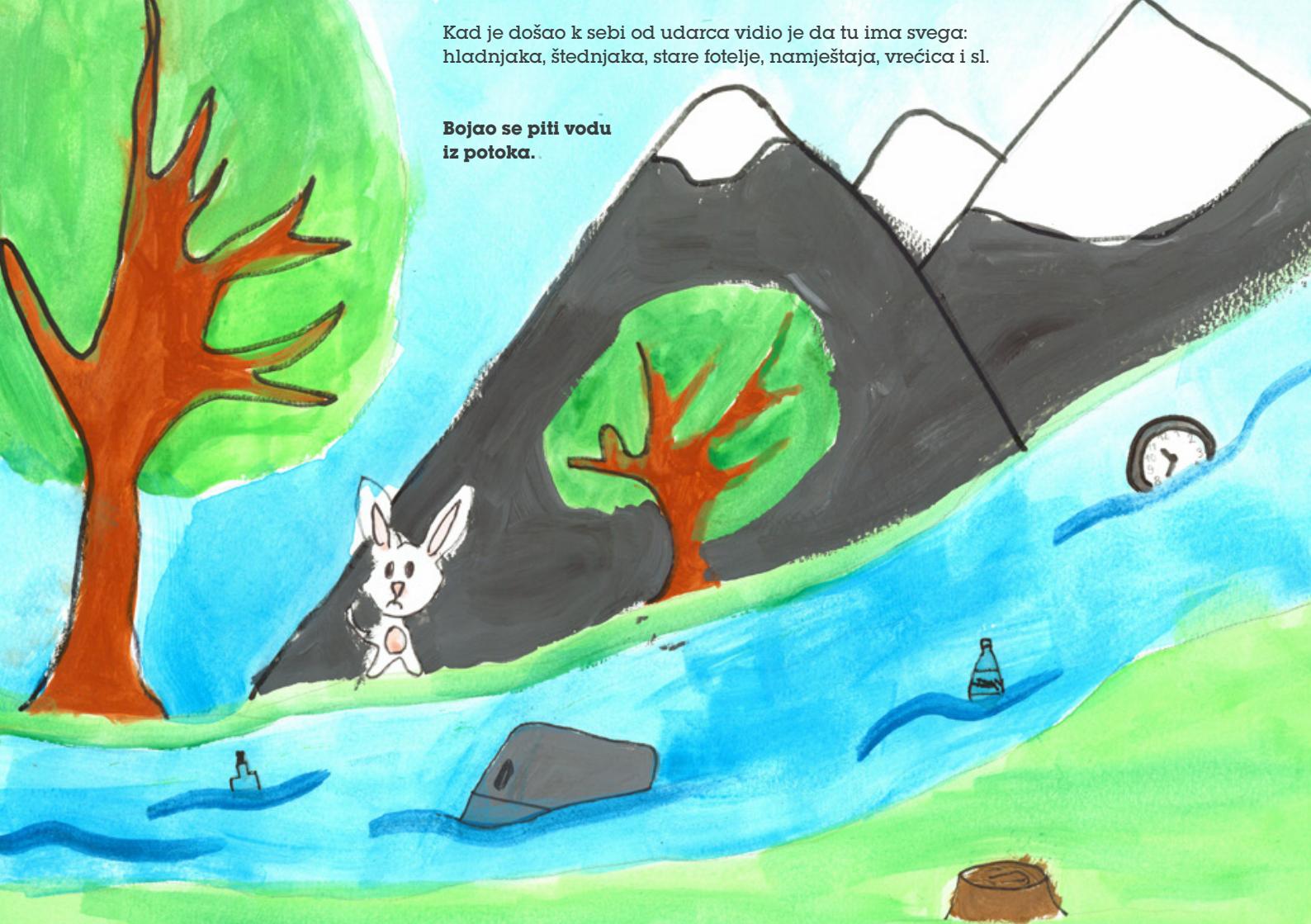
Iz velikih dimnjaka tvornice, koja je sagrađena u blizini, širili su se sivi i masni oblaci. U zraku više nije bilo svježine, životinje su prekrivale usta i nos kako bi lakše disale.

Tako tužne nikako ne mogu razumjeti čovjeka koji stalno iskorištava prirodu, a bez nje ne može živjeti!

"Pa zar ne shvaćaju da će i njihova djeca teško disati", rekao je jež Boki.

Ali tu problemima nije bilo kraja. Zec Gricko vratio se s obližnjeg potoka gdje je naletio na stari štednjak i udario se u glavu.

A colorful illustration depicting a white rabbit with black spots on its ears and nose, sitting on a grassy bank next to a blue stream. The stream is filled with various pieces of trash, including a grey plastic bottle, a small boat, and a thermometer. In the background, there are dark grey mountains with patches of snow on their peaks. A large tree with orange-red leaves stands on the left, and another smaller tree with similar leaves is partially hidden behind a rock on the right. The sky is light blue.

Kad je došao k sebi od udarca video je da tu ima svega:
hladnjaka, štednjaka, stare fotelje, namještaja, vrećica i sl.

**Bojao se piti vodu
iz potoka.**

KORANA dostavac 4-a

Shvatio je kako ljudi jako puno proizvode i kupuju i više nego im je to potrebno, a onda sve te svari bacaju kao smeće u prirodu.

Čak je i vepar Vito naučio ne stvarati nered i biti uredan, pomislio je Gricko.

Prišle su mu vjeverica
Tina, divlja svinja Matko i
lisica Kiki te rekle kako su
neke životinje sa svojim
abiteljima već odselile jer
su ostale bez domova.

Obližnji borovi žalili su se što
je smeće razbacano oko njih,
osjećaju da to utječe na
njihovo zdravlje.

Javio se i galeb Stipe koji je
upravo doselio s mora, u nadji
da će naći ljepši život u šumi
gdje krošnje pjevaju.

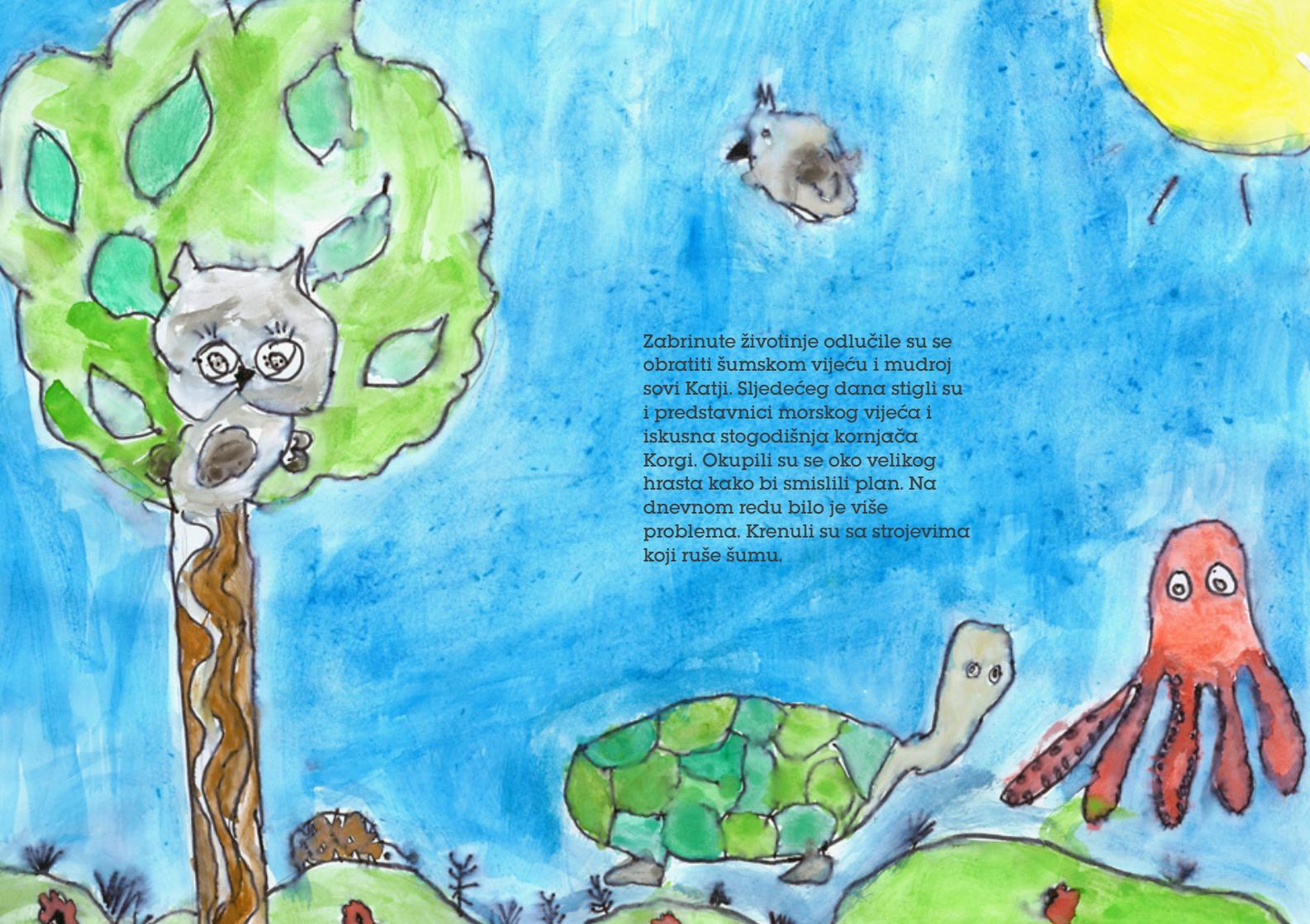

Sjetno se prisjećao kako su nekad
u dubini mora živjele sretne i
šarene ribice.

Sve dok jednog dana čovjek nije
počeo u more bacati smeće, valjda
je mislio da će tako smeće nestati.

Ribе su postale јако туžне и нервозне. Nisu mogle plivati ni disati. Mnoge ptice i morske животине ostale su zarobljene u plastičnim vrećicama.

Zabrinute životinje odlučile su se obratiti šumskom vijeću i mudroj sovi Katji. Sljedećeg dana stigli su i predstavnici morskog vijeća i iskusna stogodišnja kornjača Korgi. Okupili su se oko velikog hrasta kako bi smislili plan. Na dnevnom redu bilo je više problema. Krenuli su sa strojevima koji ruše šumu.

Razmišljali su kako
zaustaviti strojeve,
što učiniti?
Odjednom zec
Gricko vikne „Dok
nema radnika
savitljivim
granama zavezat
ćemo kotače
strojeva pa se neće
moći micati.“

Roko, divlja mačka,
će ushićeno
„Odlična ideja!“.

Lija Kiki upita
„A gdje ćemo pronaći toliko
savitljivih grana?“

Opet su svi malo
mozgali i došli do
ideje da stara vrba
ima upravo grane
koje im trebaju.
Kako su smislili tako
su i učinili.

Što ćemo sa
smećem i
tvornicom,
uzviknu
životinje.

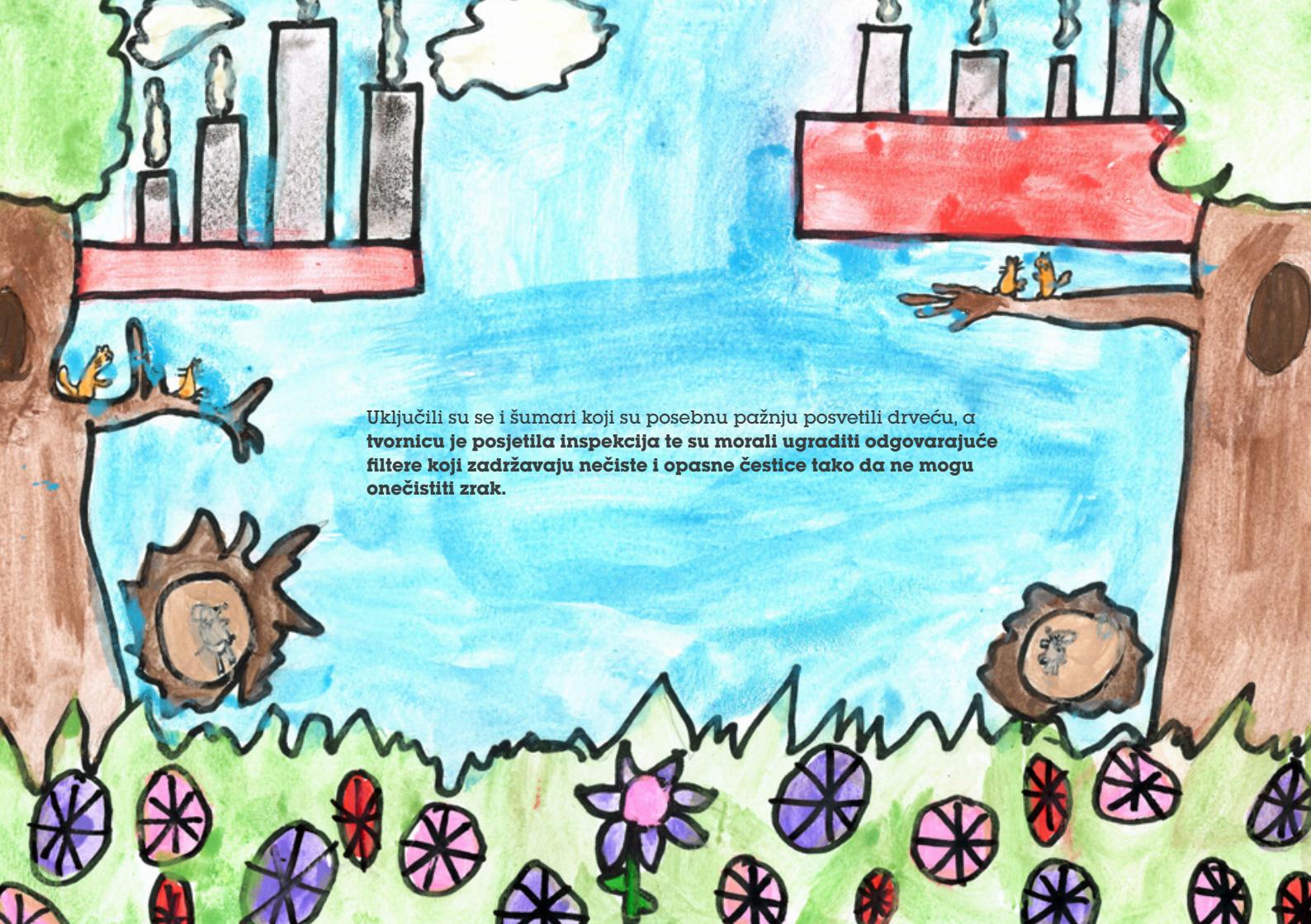
„Znam!“, reče
vjeverica Tina.

Sjetila se prijatelja koji živi
u selu. Bio je to pas Floki.
„Molit ćemo ga za pomoć!“,
rekla je Tina.

Floki je svog gazdu odveo do otpada i proplanka gdje je zrak bio nepodnošljiv. Nakon toga gazda je zajedno sa svojom djecom i ljudima iz sela organizirao čišćenje.

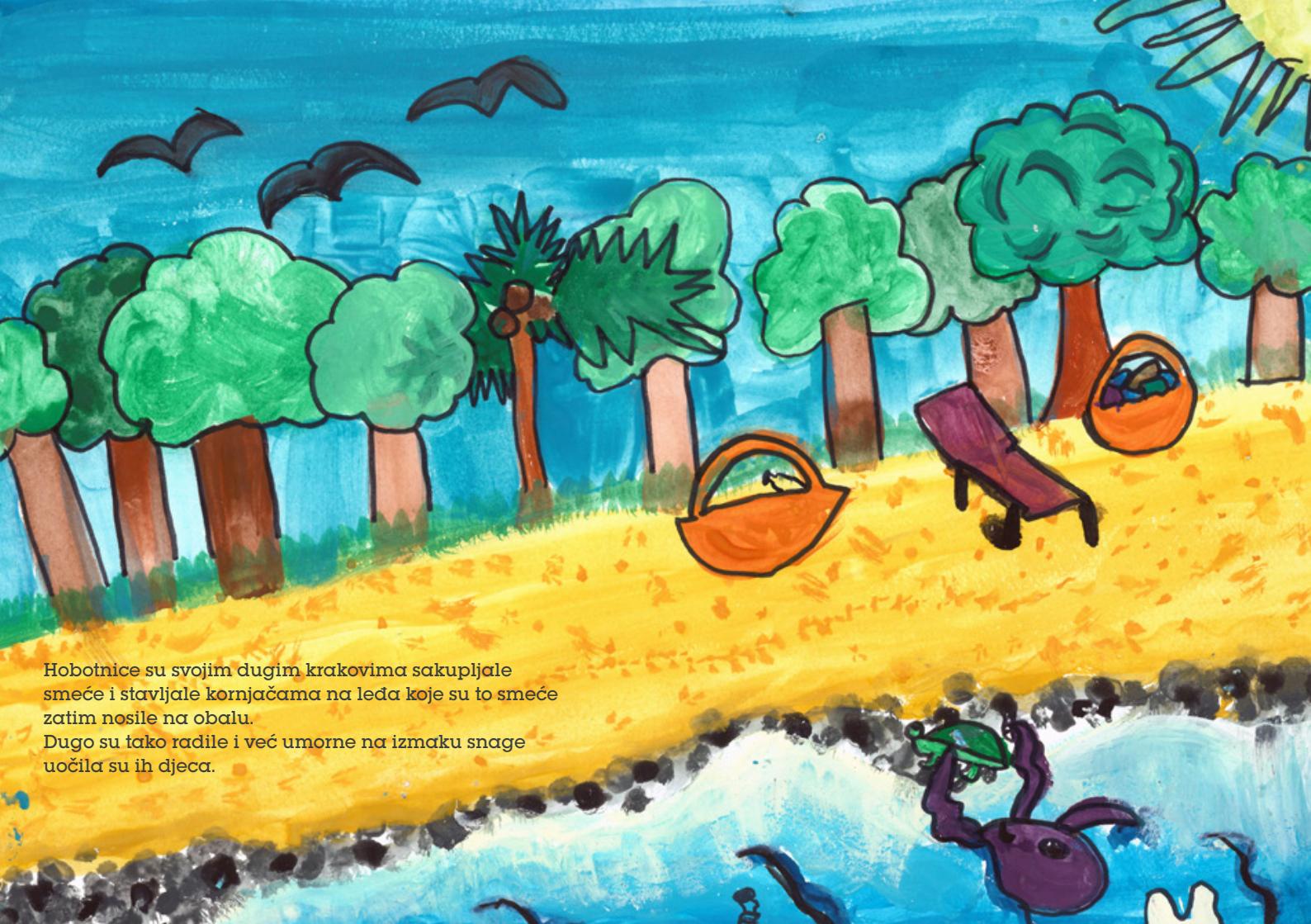
Uključili su se i šumari koji su posebnu pažnju posvetili drveću, a tvornicu je posjetila inspekcija te su morali ugraditi odgovarajuće filtere koji zadržavaju nečiste i opasne čestice tako da ne mogu onečistiti zrak.

ESTER GRĐAN
4.A

"Ako kako ćemo pomoći morskom svijetu?",
upita galeb Stipe.

"Hobotnice i kornjače će pomoći.",
rekla je kornjača Korgi.

Hobotnice su svojim dugim krakovima sakupljale
smeće i stavljale kornjačama na leđa koje su to smeće
zatim nosile na obalu.

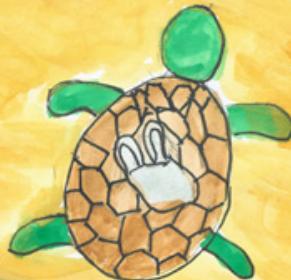
Dugo su tako radile i već umorne na izmaku snage
uočila su ih djeca.

PAPIR

PLASTIKA

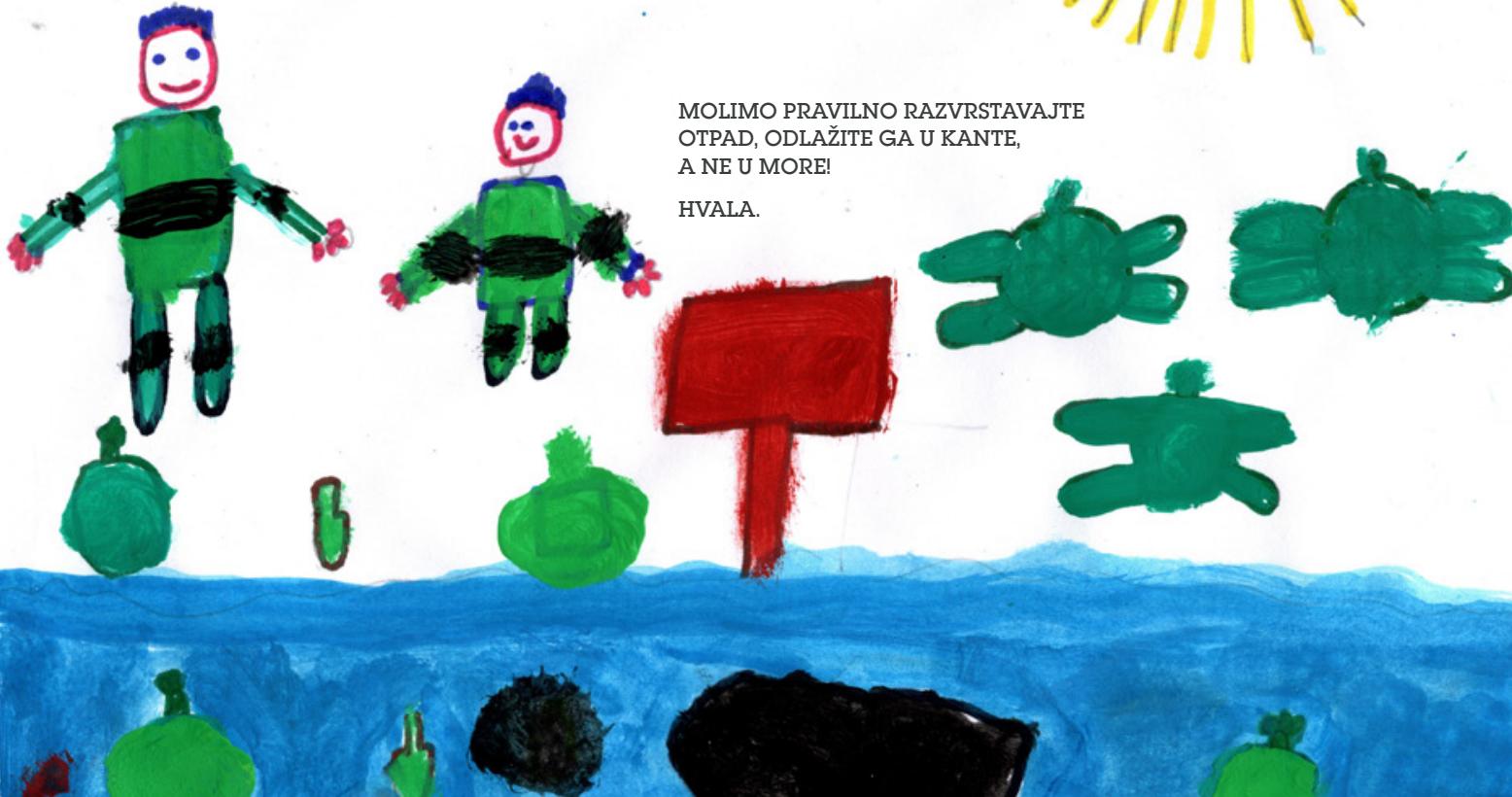
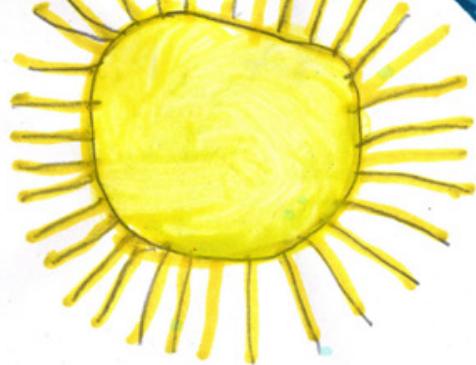
BIO OTPAD

Djeci je bilo žao da životinje pate, posebno jer nisu one proizvele smeće i onda ga bacile u more.

Pozvali su odrasle koji su završili s čišćenjem
mora i postavili natpise

MOLIMO PRAVILNO RAZVRSTAVAJTE
OTPAD, ODLAŽITE GA U KANTE,
A NE U MORE!

HVALA.

Dragi prijatelji, kao što ste čuli
čovjek je nažalost počeo
mijenjati taj naš zajednički
čudnovati dom. Graditi
tvornice, crpiti prirodu i njene
resurse, rušiti šume, koristiti
otrove u proizvodnji hrane...

JESTE LI
ZNALI DA BI
ŽIVJELI MORAMO
JESTI.

I sada imamo jako puno
zgrada, automobila, aviona,
brodova, vlakova, autobusa,
igracka, računala,
mobitela, (ne)zdrave hrane,
svega.

No, nemamo više dovoljno
svježih šuma koje nam daju
kisik, čistih i pitkih voda,
zdravu zemlju u kojoj
uzgajamo našu hranu...

A jeste li znali da bi bili
zdravi taj zrak, voda i tlo
trebaju biti čisti?

JESTE LI ZNALI
DA BI ŽIVJELI
MORAMO DIZA-
TI.

JESTE LI
ZNALI DA BI
ŽIVJELI MORAMO
BITI VODU-

Djeco čuvajte prirodu!

- Širite svoje znanje o važnosti čiste prirode za naše zdravlje i drugoj djeci te odraslima.

- Odvajate i sakupljate otpad, ne bacajte ga u prirodu!

- Poklonite svoje igračke, odjeću... kad vam više ne trebaju.

- Posadite drvo, cvijet ili neku drugu biljku.

- Boravite u prirodi i zajedno dišite.

- Razmislite i proučite što je sve potrebno da bi nastala neka igračka, mobitel, čokolada...

- Reciklirajte, od starih stvari izradite nove!

U stvaranju ove edukativne slikovnice sudjelovali su učenici:

4. A

Maja Blažinić
Korana Borovac
Vito Borovec
Rita Bratković
Antun Cigula
Margareta Đurđević
Ivan Franc
Ester Anabel Grđan
Sara Grgec
Martin Knezić
Korina Koprivnjak
Ivana Ljubić
Sven Oremuš
Dora Prepelić
Pixie Martina Račić
Karla Roginić
Dominik Sprah

Njihove učiteljice:

Vesna Ptiček
Petra Svečnjak
Viktorija Šakoranja Škrlec
Valentina Mokrovčak

4. C

Matej Andrun
Vida Bratković
Mark Curman Knezić
David Draganić
Leonardo Đurđević Rafaj
Mateo Glasović
Nika Jurina
Lorena Kraljić
Nika Ljubić
Tini Novosel
Lucija Oremuš
Inga Stepančec
Lana Šobak
Lucija Vinter
Luka Zimić
Ivan Žilić

4. PRO

Edvin Bertol
Ivana Borko
Karlo Čulig
Valentin Glavač
Laura Krpić
Luka Kurelja
Ivan Leš
Roko Poldručač
Lovro Pužar
Lana Tudjen

Ispred udruge Maglen:

Marija Breber